

KANTONRECHTER IN HET EERSTE KANTON

A.R. No. 080213
11 februari 2008
(jnb.)

Vonnis inzake:

DE STAAT SURINAME, rechtspersoon,
m.n. het Ministerie van Justitie en Politie, Sectie Openbaar Ministerie,
ten deze domicilie kiezende te Paramaribo aan de Einaarstraat no. 8,
eiseres in kort geding,
gemachtigde: mr. F.F.P. Truideman, advocaat,

tegen

PATRICK LUCIEN REUMEL,
thans ingesloten te Paramaribo aan de Duisburglaan,
in de Penitentiare Inrichting,
gedaagde in kort geding,
gemachtigde: mr. G.R. Sewcharan, advocaat.

1. Het procesverloop

Het verloop van de procedure blijkt uit de volgende processtukken:

- het inleidend rekest dat op 15 januari 2008 met bijlagen ter griffie is ingediend;
- de schriftelijke conclusie van antwoord onder overlegging van producties;
- de schriftelijke conclusie van repliek en uitlating producties;
- de schriftelijke conclusie van dupliek en uitlating producties.

De uitspraak van het vonnis is bepaald op heden.

2. De feiten

- Gedaagde is in het kader van een uitleveringsverzoek afkomstig van de Nederlandse Minister van Justitie op 23 augustus 2007 in verzekeringgesteld;
- Bij bevel van 4 september 2007 is gedaagde's vrijheidsbeneming voortgezet tot het tijdstip waarop de kantonrechter omtrent de gevangenhouding zal hebben beslist;
- Op 12 oktober 2007 heeft de kantonrechter overeenkomstig artikel 24 lid 2 van de Uitleveringswet de gevangenhouding van gedaagde gelast;
- Op 5 november 2007 is bepaald dat gedaagde gevangengehouden blijft;
- Bij vonnis in kort geding van de kantonrechter in het eerste kanton d.d. 10 januari 2008 (A.R. no. 074917) is de Staat veroordeeld om gedaagde binnen 1 (één) uur

- na de uitspraak lijfelijk in vrijheid te stellen, zulks op verbeurte van een dwangsom.
- Tussen 5 november en heden heeft de kantonrechter belast met het uitleveringsverzoek van gedaagde de gevangenhouding enkele malen ambtshalve verlengd.

3. De vordering en de grondslag

- 3.1. Eiseres vordert primair opschorting van de werking van voormeld vonnis, totdat in hoger beroep daaromtrent zal zijn beslist en subsidiair een verbod aan gedaagde tot verdere tenuitvoerlegging van het vonnis d.d. 10 januari 2008, totdat in hoger beroep over de rechtsgeldigheid van het vonnis is beslist.
- 3.2. Mede is gevorderd het vonnis bij voorraad uitvoerbaar te verklaren.
- 3.3. Eiseres stelt dat het vonnis van 10 januari 2008 apert onjuist is en het dus verwachtbaar is dat het hoger beroep geen stand zal houden en wel omdat:
 - a. De kantonrechter niet bevoegd was om kennis te nemen van de vordering danwel de kantonrechter de toenmalige eiser niet ontvankelijk had moeten verklaren in zijn vordering en ter onderbouwing daarvan heeft aangevoerd dat de zaak nog onder behandeling was bij de kantonrechter belast met het verzoek tot uitlevering van de gedaagde en dat die rechter met uitsluiting van iedere andere instantie belast is met de beslissing over de verdere gevangenhouding of de opheffing c.q. opschorting daarvan. Voorts heeft de eiseres aangevoerd dat indien de gedaagde van oordeel was dat zijn vrijheidsbeneming onrechtmatig was hij zich overeenkomstig de bepalingen van het Wetboek van Strafvordering tot het Hof van Justitie had moeten wenden.
 - b. De kantonrechter een verkeerde interpretatie heeft gegeven van artikel 24 lid 2 en artikel 34 lid 1 van de Uitleveringswet.

4. Het verweer

- 4.1. De gedaagde heeft aangevoerd dat de eiser niet ontvankelijk is in zijn vordering, aangezien hem het rechtsmiddel van hoger beroep ten dienste staat en zijn vordering in kort geding neerkomt op een verkapt appèl.
- 4.2. Voorts is de gedaagde ingegaan op de inhoud van het vonnis van 8 januari 2008 ter ondersteuning van de juistheid daarvan.
- 4.3. Voorzover nodig zal de kantonrechter nog terugkomen op het verweer.

5. De beoordeling

- 5.1. Uit de aard der stellingen en het gevorderde blijkt dat eiseres belang heeft bij een onverwijld voorziening bij voorraad.
- 5.2. Nu de grondslag van de vordering betreft het al dan niet rechtmatig zijn van de vrijheidsbeneming van de gedaagde is de burgerlijke rechter bevoegd hiervan kennis te nemen.

- 5.3. Met gedaagde is de kantonrechter het eens dat schorsing van een bij voorraad uitvoerbaar verklaard vonnis in kort geding in beginsel slechts mogelijk is als het vonnis apert onjuist of als er nieuwe feiten en omstandigheden bekend zijn geworden die de rechter die het vonnis gewezen heeft onbekend waren en die van wezenlijk belang zijn voor de beoordeling van de zaak.
- 5.4. Van nieuwe feiten en omstandigheden is in de onderhavige zaak niet gebleken. Alvorens op de inhoud van het vonnis van 10 januari 2008 in te gaan wenst de kantonrechter te memoreren dat deze zaak een bijzondere dimensie heeft aangezien twee hiërarchisch aan elkaar gelijk zijnde rechters een beslissing hebben gegeven die met elkaar in strijd zijn en waarbij de kantonrechter belast met de uitleveringszaak wederom ambtshalve is overgegaan tot de verlenging van de gevangenhouding nadat hij kennis had gekregen van het kort gedingvonnis. Er is hier dus sprake van een impasse die zeer schadelijk is voor de rechtsorde op grond waarvan de kantonrechter van oordeel is dat niet gewacht kan worden op de appèlbehandeling. Het beroep van de gedaagde dat de Staat niet ontvankelijk verklaard moet worden in haar vordering wordt dan ook verworpen.
- 5.5. Met betrekking tot de stelling van eiser dat de kantonrechter in kort geding bekend onder A.R. No. 074917 zich onbevoegd had moeten verklaren spreekt de kantonrechter als zijn oordeel uit dat de bevoegdheid van de rechter moet worden beoordeeld op basis van grondslag van het gevorderde. Nu partij Reumel in voormeld geding aan zijn vordering ten grondslag had gelegd zijn (vermeende) onrechtmatige gevangenhouding is de burgerlijke rechter wel bevoegd daarvan kennis te nemen.
- 5.6. De stelling van de Staat dat partij Reumel andere hem ten dienste staande middelen tot zijn beschikking had met name de voorzieningen genoemd in het Wetboek van Strafvordering gaat voorbij aan het feit dat de Uitleveringswet geen strafbepalingen bevat. Aangezien de Uitleveringswet niet de mogelijkheid biedt zich met een beroep op artikel 61 van het Wetboek van Strafvordering tot het Hof van Justitie te wenden is de kort geding rechter de enige rechterlijke instantie die geroepen is over het al dan niet rechtmatig zijn van de gevangenhouding door de uitleveringsrechter een beslissing te geven. De stellingen van eiser te dier zake worden dan ook verworpen.
- 5.7. Met betrekking tot de inhoud van het vonnis d.d. 10 januari 2008 merkt de kantonrechter op dat krachtens de bewoordingen van de beoordeling de kantonrechter in kort geding een samenhang constateert tussen de artikelen 24 en 34 lid 1 onder b van de Uitleveringswet. De juistheid van deze stelling beoordelelend komt de kantonrechter tot het volgende resultaat.
Artikel 24 van de Uitleveringswet, voorkomende in hoofdstuk IV, heeft betrekking op de periode gedurende welke de kantonrechter het verzoek tot uitlevering in behandeling heeft. Krachtens het 1^e lid van deze bepaling kan de kantonrechter tijdens de behandeling de gevangenneming van de opgeëiste persoon bevelen op verzoek van de vervolgingsambtenaar.

Krachtens artikel 24 lid 2 van de Uitleveringswet kan de kantonrechter, totdat het onderzoek ter terechtzitting is gesloten, ambtshalve omtrent de gevangenhouding van de opgeëiste persoon beslissen.

Artikel 34 in de Uitleveringswet, voorkomende in hoofdstuk VI, heeft naar het voorlopig oordeel van de kantonrechter betrekking op de periode gelegen na de beslissing van de kantonrechter (Hoofdstuk V) en geeft regels omtrent de voortgezette vrijheidsbeneming en verwijdering uit Suriname. De door de kantonrechter krachtens artikel 24 lid 2 bevolen verlenging van de vrijheidsbeneming wordt gedurende 30 dagen na de uitspraak voortgezet en kan pas na vordering van de vervolgingsambtenaar door de kantonrechter worden verlengd.

De kantonrechter is dan ook van oordeel dat de artikelen 24 en 34 lid 1 onder b niet met elkaar in samenhang moeten worden beschouwd omdat zij betrekking hebben op 2 verschillende stadia in de uitleveringsprocedure. Het beroep dat gedaagde ter adstructie van haar stellingen doet op het vonnis van de kantonrechter d.d. 28 december 2007 AR. no. 075318 is dan ook onterecht aangezien dat geval betrekking had op het stadium van de uitleveringsprocedure nadat de kantonrechter de uitlevering toelaatbaar had verklaard.

- 5.8. Aangezien het verzoek tot uitlevering nog bij de kantonrechter in behandeling is moet de conclusie luiden dat deze kantonrechter op grond van artikel 24 lid 2 van de Uitleveringswet bevoegd was ambtshalve de gevangenhouding van de opgeëiste persoon te bevelen.
- 5.9. Aangezien de beslissing van constitutieve aard is, is het verzoek tot bij voorraad uitvoerbaarverklaring niet voor toewijzing vatbaar.

6. De beslissing

Schorsen de werking van het vonnis van de kantonrechter in kort geding d.d. 10 januari 2008, A.R. no. 074917, totdat in hoger beroep daaromtrent zal zijn beslist.

Aldus gewezen en uitgesproken ter openbare terechtzitting van maandag 11 februari 2008, door de kantonrechter in het eerste kanton te Paramaribo, mr. R.G. Rodrigues, in tegenwoordigheid van de fungerend-griffier, mr. D. Ramdin.

DR
D. Ramdin

RG
R.G. Rodrigues

EISERES IN KORT GEDING IS BIJGESTAAN DOOR HAAR GEMACHTIGDE BIJ DE UITSPRAAK TER TERECHTZITTING VERSCHENEN EN DE GEDAAGDE IS VERTEGENWOORDIGD DOOR MR. PICK NAMENS ZIJN GEMACHTIGDE VERSCHENEN.

Voor eensluidend afschrift

De Griffier

G.H. Karsters
Mr. G.H. Karsters de Rijp